

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Ryszard Sułtanowski

Ławnicy G. K., I. Z.

Protokolant Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 15.01.2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **R. A.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. w J.**

o odszkodowanie, wynagrodzenie, ekwiwalent za urlop, ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w J. na rzecz powódki R. A. kwotę 1.925 zł (jeden tysiąc dziewięćset dwadzieścia pięć złotych) wraz

z ustawowymi odsetkami od kwoty 991 zł od dnia 15.07.2011 r. do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w J. na rzecz powódki R. A. kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w J. na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 97 zł tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której powódka była ustawowo zwolniona,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.000 zł.

UZASADNIENIE

Powódka R. A. w pozwie wniesionym przeciwko (...) sp. z o.o. w J. domagała się: ustalenia, że rozwiązanie umowy o pracę z dnia 14.07.2011 r. na podstawie oświadczenia pozwanego z dnia 29.07.2011 r. jest bezskuteczne oraz zasądzenie kwot 2000 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowanie za wadliwe rozwiązanie umowy o pracę oraz 1237 zł. tytułem wynagrodzenia za okres do dnia powzięcia wiadomości o rozwiązaniu umowy o pracę. Ponadto powódka domagała się ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 934 zł. i kosztów zastępstwa prawnego. W uzasadnieniu pisma powódka wskazała, że w dniu 30.06.2011 r. złożyła oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za dwutygodniowym wypowiedzeniem, który to okres wypowiedzenia upłynął w dniu 16.07.2011 r. W dniu 04.07.2011 r. powódka nie została wpuszczona już do zakładu pracy. W dniu 19.07.2011 r. doręczono jej natomiast oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika, w którym jako powód rozwiązania stosunku pracy wskazano ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, a w szczególności obowiązek dbałości o dobro zakładu i ochronę jego mienia. W ocenie powódki brak było podstaw do rozwiązania umowy o pracę w tym trybie. Wadliwe oświadczenie o rozwiązaniu umowy

o pracę uzasadnia roszczenie powódki o odszkodowanie na podstawie art. 58 kp, oraz o wynagrodzenie za okres od 01 do 19.07.2011 r. oraz o ekwiwalent za urlop wypoczynkowy za 8 dni urlopu z 2010 r. i 6 dni urlopu za rok 2011.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) sp. z o.o. w J. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Strona pozwana podniosła w uzasadnieniu pisma, że po sporządzeniu przez biuro rachunkowe bilansu spółki za rok 2010 wspólnicy spółki powzięli wiadomość, że prowadzona przez spółkę dokumentacja rachunkowa wskazuje na znaczne rozbieżności. Powódka wypłacała sobie z kasy spółki pieniądze za delegacje, mimo że nie wyjeżdżała. Do dnia 29.06.2011 r. powódka nie przedłożyła do zatwierdzenia sprawozdania z działalności zarządu do czego była zobligowana ustawa o rachunkowości. Brak sprawozdania w świetle straty bilansowej w wysokości 135.880,01 zł. spowodowało nieudzielenie powódce absolutorium przez Zgromadzenie Wspólników w dniu 28.06.2011 r., zaś w dniu 29.06.2011 r. powódka została odwołana z funkcji prezesa. Strona pozwana zarzuciła także, że powódka przyjęła wypowiedzenie z dnia 29.04.2011 r. i w związku z tym wynagrodzenie za okres od 30.06.2011 r. do 19.07.2011 r. powódce nie przysługiwało, gdyż nie świadczyła pracy. Powódka nie nabyła także prawa do ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, bowiem nie prowadziła ewidencji czasu pracy. Strona pozwana podniosła, że jej zdaniem stosunek pracy uległ rozwiązaniu z dniem 04.06.2011 r.

Wyrokiem z dnia 29.02.2012 r. Sąd rejonowy w Jeleniej Górze oddalił powództwo i zasądził na rzecz strony pozwanej od powódki koszty zastępstwa procesowego w wysokości 960 zł. Od powyższego wyroku apelację wniosła powódka.

Wyrokiem z dnia 14.09.2012 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wyroku Sąd O. wskazał, że materiał dowodowy dowodzi, że po dniu 04.06.2011 r. stosunek pracy łączący strony nadal istniał i został rozwiązany dopiero w dniu 29.06.2011 r. Skoro zatem Sąd Rejonowy zakończył swoje ustalenia faktyczne i ocenę materiału dowodowego na pierwszym oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 29.04.2011r. i wbrew okolicznościom faktycznym nie przyjął istnienia dalej trwającego stosunku pracy po dniu 04.06.2011 r., to tym samym nie rozpoznał istoty sprawy i nie odniósł się do poszczególnych żądań powódki i prawidłowości rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia i wynikających z tego tytułu roszczeń. Sąd Okręgowy zalecił ponowne dokonanie oceny oświadczenia strony pozwanej o rozwiązaniu umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym z dnia 29.06.2011 r. w całości poczynając od zbadania wymogów formalnych oraz ocenę konkretności przyczyny wskazanej w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę, w szczególności, czy była ona wcześniej skonkretyzowana i czy była pracownikowi znana oraz czy miała charakter ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka R. A. od dnia 14.07.2010 r. była zatrudniona u strony pozwanej (...) sp. z o.o. w J. na stanowisku Prezesa Zarządu na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

dowód: okoliczności bezsporne

W dniu 29.04.2011 r. strona pozwana wypowiedziała powódce umowę o pracę z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 04.06.2011 r. Wypowiedzenie nie zawierało uzasadnienia. Powódka w okresie od 02 do 31.05.2011 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim. Po upływie okresu wypowiedzenia powódka wykonywała swoje zwykłe obowiązki pracownicze za wiedzą i akceptacją strony pozwanej. W dniu 30.06.2011 r. powódka podpisała i wręczyła wypowiedzenia warunków pracy i płacy S. M., J. Z..

dowód: wypowiedzenie umowy o pracę z dnia 29.04.2011 r. k. 41

zeznania powódki R. A. k. 113-114

zeznania przedstawiciela strony pozwanej H. K. k. 114-115

wypowiedzenia warunków pracy i płacy k. 43-44

zeznania świadka S. M. k. 55

zeznania świadka J. Z. k. 55

W dniu 28.06.2011 r. Zgromadzenie Wspólników nie udzieliło powódce absolutorium, a w dniu 29.06.2011 r. odwołało powódkę z funkcji prezesa zarządu.

dowód: zeznania przedstawiciela strony pozwanej H. K. k. 114-115

protokół (...) sp. z o.o. w J. wraz z uchwałą k. 26

W dniu 30.06.2011 r. powódka złożyła oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za dwutygodniowym wypowiedzeniem. H. K. nie potwierdził odbioru pisma. Po złożeniu wypowiedzenia przez powódkę H. K. polecił, by ta nie przychodziła do biura.

dowód: zeznania powódki R. A. k. 113-114

zeznania świadka J. Z. k. 55

zeznanie świadka K. H. k. 55

W dniu 19.07.2011 r. powódka otrzymała listem poleconym oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika, w którym wskazano jako przyczynę ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, a w szczególności obowiązku dbania o dobro zakładu pracy i ochronę jego mienia. Oświadczenie to zostało sporządzone na początku lipca 2011 r.

dowód: zeznania powódki R. A. k. 113-114

zeznania przedstawiciela strony pozwanej H. K. k. 114-115

oświadczenie z dnia 29.06.2011 r. k. 7

Wynagrodzenie powódki wynosiło 2774,96 zł.

dowód: zaświadczenie o wysokości wynagrodzenia k. 11

Strona pozwana nie prowadziła ewidencji czasu pracy.

dowód: okoliczności bezsporne

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powódka domagała się odszkodowania za wadliwe rozwiązanie stosunku pracy w trybie art. 52 § 1 pkt 1 kp w kwocie 2000 zł., wynagrodzenia za okres od 01.07.2011 r. do dnia 19.07.2011 r. w kwocie 1237 zł, ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy w kwocie 934 zł. oraz ustalenia, że rozwiązanie umowy o pracę na podstawie oświadczenia z dnia 29.06.2011 r. było bezskuteczne.

Roszczenia powódki zasługiwały na uwzględnienie jedynie częściowo, a mianowicie w zakresie wynagrodzenia za okres od 01 do 14.07.2011 r. oraz w zakresie ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

Nie ulega wątpliwości, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę z dnia 29.04.2011 r. wolą stron należało uznać za bezskuteczne. Pomijając kwestię jego wadliwości, a to za sprawą braku uzasadnienia, wskazać należy, że mimo upływu okresu wypowiedzenia powódka nadal świadczyła pracę. Wykonywała wszelkie dotychczasowe obowiązki i otrzymywała ustalone wcześniej wynagrodzenie. Także strona pozwana nie podejmowała żadnych czynności w celu powołania nowego Prezesa zarządu. Powódka jeszcze 30.06.2011 r. składała w imieniu spółki oświadczenia o

wypowiedzeniu warunków pracy i płacy. Tym samym należało uznać, że strony w sposób dorozumiany kontynuowały stosunek pracy.

Zdaniem Sądu Rejonowego nie doszło do skutecznego rozwiązania z powódką stosunku pracy także w dniu 29.06.2011 r. w związku z odwołaniem powódki z funkcji Prezesa Zarządu spółki, bowiem strony nadal łączył stosunek pracy. Oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy, wprawdzie datowane na dzień 29.06.2011 r., zostało złożone na początku lipca 2011 r. po kontroli Państwowej Inspekcji Pracy. Dotarło ono do powódki dopiero w dniu 19.07.2011 r. W tym miejscu należy wskazać, że jak wynika z zeznań powódki oraz świadków S. M., J. Z. i K. H. w dniu 30.06.2011 r. powódka złożyła oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za dwutygodniowym wypowiedzeniem. Strona pozwana nie zakwestionowała tego oświadczenia. Stosunek pracy łączący strony uległ zatem rozwiązaniu z dniem 14.07.2011 r. Tym samym oświadczenie strony pozwanej o rozwiązaniu umowy o pracę, które dotarło do powódki w dniu 19.07.2011 r. było bezprzedmiotowe. Dotyczyło bowiem stosunku prawnego, który z chwilą dotarcia do adresata oświadczenia, już nie istniał. Stąd oddaleniu podlegało roszczenie powódki o ustalenie wadliwości oświadczenia z dnia 29.06.2011 r. o rozwiązaniu umowy o pracę i odszkodowania dochodzonego na podstawie art. 56 kp.

W związku z powyższym jedynie częściowo było uzasadnione roszczenie o wynagrodzenie za okres wypowiedzenia, a mianowicie od 01 do 14.07.2011 r. tj. do kwoty 991 zł. Z zeznań stron wynika, że H. K. zabronił powódce przychodzenia do pracy, co należało traktować nie inaczej jak zwolnienie z obowiązku jej świadczenia. Wynagrodzenie zostało powódce przyznane na podstawie art. 81 §1 kp.

Strona pozwana nie prowadziła ewidencji czasu pracy ani dokumentacji, która pozwalałaby na weryfikację żądania powódki w zakresie ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. W związku z regulacją zawartą w art. 6 kc Sąd uznał roszczenie powódki w tym zakresie za uzasadnione związku z brakiem stosownej dokumentacji u strony pozwanej. Sąd zasądził na rzecz powódki od strony pozwanej ekwiwalent za urlop wypoczynkowy na podstawie art. 171 § 1 kp.

Sąd Rejonowy zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 450 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z 11 pkt 1 ppkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Rejonowy na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 97 zł.

Sąd Rejonowy w pkt V wyroku nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 477² § 1 k.p.c., który stanowi, że sąd, zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.